

18.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot
goedkeuring van het ontwerp-verdrag betreffende
den gedwongen of verplichten arbeid (*Genève*
1930).

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

§ 1. Den leden, die — het overbodig achtend mede te werken aan de totstandkoming van tractaten, waaraan andere Staten geen uitvoering geven — zich met de onderhavige wetsvoordracht niet konden vereenigen, mogen de ondergeteekenden tegemoet voeren, dat Nederland door de aanvaarding van het lidmaatschap der Internationale Arbeidsorganisatie de verplichting op zich heeft genomen, naar vermogen mede te werken aan de verwezenlijking van de doeleinden, omschreven in de inleiding tot het XIIIe Hoofdstuk van het Vredesverdrag van Versailles betreffende den arbeid, te weten de vorming over de geheele wereld van een werkelijk menschaardig arbeidsregime.

Te recht wezen andere leden er dan ook op, dat, al mogen verdragen als het onderwerpelijke niet onmiddellijk die uitwerking hebben, welke hun inhoud zou doen verwachten, zij niettemin op den duur, zij het dan langzaam, tot betere en eenvormige toestanden kunnen leiden. Bij de beoordeeling van zoodanige verdragen behoort niet uitsluitend te rade te worden gegaan met de practische waarde voor het eigen land, doch moet in het algemeen een breeder standpunt ingenomen worden.

Wat meer in het bijzonder het onderhavig tractaat aangaat, herinnerden evenbedoelde leden aan het feit, dat in 1931, bij de behandeling in den Volksraad van de herziening der heeren dienst-ordonnantie (*Indisch Staatsblad* 1931, n°. 483) rekening is gehouden met verschillende bepalingen van het verdrag, uit welke omstandigheid zij — naar de meening van de ondergeteekenden niet ten onrechte — de conclusie trokken, dat dit tractaat ten aanzien van Nederlandsch-Indië niet overbodig kan genoemd worden.

Wat betreft de in het Voorloopig Verslag tot uiting komende bezwaren tegen medewerking aan de totstandkoming van verdragen betreffende zuiver koloniale arbeidsproblemen door afgevaardigden van landen zonder koloniale ervaring, sluiten de ondergeteekenden zich in het algemeen aan bij de leden, die van oordeel bleken, dat de aangevoerde bezwaren overdreven moeten worden geacht, en die betoogden, dat de medebeslissing van niet onmiddellijk belanghebbenden het gevolg is van den

algemeenen opzet der Internationale Arbeidsorganisatie, welke medebrengt, dat wegens de groote verscheidenheid der op de Arbeidsconferentie te behandelen onderwerpen niet alle deelnemende landen in gelijke mate daarbij belang kunnen hebben.

Overigens veroorloven de ondergeteekenden zich, wat dit punt betreft, te verwijzen naar hetgeen door hen in hun Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer te dezer zake is opgemerkt.

§ 2. Ook de ondergeteekenden betreuren het, dat ten gevolge van den zorgvollen toestand der Indische schatkist, welke den verderen terugkoop van particuliere landerijen voorshands belet, het onderhavig verdrag slechts zal kunnen worden bekrachtigd onder voorbehoud ten aanzien van de diensten, door de opgezetenen dier landerijen verricht ten behoeve van de eigenaren.

Naar aanleiding van de vraag, of het mogelijk zou zijn niet de landerijen zelf met de verschillende daaraan verbonden rechten, waaronder die op verplichten arbeid, de zoogenaamde „compensatie”-diensten af te koopen, doch uitsluitend deze laatste rechten, zij opgemerkt, dat dit denkbeeld door de Indische Regeering bij herhaling overwogen is.

Naar luid van de mededeeling van den Regeeringsgemachtigde den heer MUHLENFELD in de vergadering van den Volksraad van 20 Augustus 1932 ¹⁾ blijft de Indische Regeering evenwel het standpunt innemen, dat afzonderlijke afkoop van deze rechten geen aanbeveling verdient.

Bovendien zou met zoodanigen maatregel zonder afdoend nut eveneens een uitgaaf van ettelijke millioenen gemoeid zijn; het behoeft geen betoog, dat daaraan onder de huidige financieele omstandigheden niet zou kunnen worden gedacht.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

*De Minister van Economische Zaken,
en Arbeid,*

T. J. VERSCHUUR.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

BEELAERTS VAN BLOKLAND.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 3den Januari 1933.

DROOGLEEVER FORTUYN.

VAN EMBDEN.

VAN LANSCHOT.

ANEMA.

MICHIELS VAN KESSENICH.

¹⁾ *Handelingen* Volksraad 1932—1933, blz. 1343.